

ŠPORTSKE VIJESTI

CROATIAN FOOTBALL RESULTS

Croatia improves lead!

ZAGREB (HINA) - The Croatian Football League's first division completed the second round of its two sub-leagues on Sunday, March 29, 1998. The competition split into two sub-leagues following the completion of regular rounds (these points are in brackets).

Results for the Champion's League were:

Croatia Zagreb - Hajduk Split 2:1

Osijek - Zagreb 1:0

Zadarkomerc - Hrvatski Dragovoljac 0:0

TABLE:	P	W	D	L	F:A	Points
Croatia Zagreb	2	2	0	0	8:2	31 (25)
Hajduk Split	2	1	0	1	3:2	25 (22)
Zagreb	2	0	1	1	2:3	22 (21)
Hrvatski Dragovoljac	2	0	2	0	2:2	20 (18)
Osijek	2	1	0	1	1:2	19 (16)
Zadarkomerc	2	0	1	1	1:6	15 (14)

Results of the second round of the league for remaining in the first division:

Rijeka - Varteks Varazdin 4:1

Sibenik - Mladost 127. 1:0

Samobor - Slaven Belupo 3:0

TABLE:	P	W	D	L	F:A	Points
Rijeka	2	1	1	0	4:1	17 (13)
Slaven Belupo	2	1	0	1	1:3	15 (12)
Varteks Varazdin	2	1	0	1	2:4	15 (12)
Samobor	2	1	0	1	3:1	14 (11)
Sibenik	2	1	1	0	1:0	13 (9)
Mladost 127.	2	0	0	2	0:2	12 (12)

DJEVOJKE IZ DUBROVNIKA POBJEDNICE ODBOJKE U EUROPI

Služite se našim pokroviteljima!

THE CHILDREN'S EDUCATION
TRUST OF CANADA

DOREEN H. SMINTICH
Manager

Nurture the dream . . .

BRIARWOOD BUSINESS PARK
414 North Service Rd. E., Oakville, Ontario L6H 5P2
Tel.: (905) 338-RESP (7377) Fax: (905) 338-0977
Res.: (416) 242-7727 Fax: (416) 242-7481

SUPER DIJETA

Imate višak kilograma ?
Želite ih se riješiti, a ne znate kako ?
Rješenje je tu !
Izgubiti ćete svoje kilograme bez gladovanja
I vrtoglavice uz 100% prirodni program.
NAZOVITE NA
(416) 614 - 6743

CIRKULAR JE VJESNIK HRVATSKE ZAJEDNICE U TORONTU I OKOLICI.

Glavni i odgovorni urednik - Valentina Krčmar,
Adresa: 1137 Centre Street, Thornhill, Ont. L4J 3M6
Pretplatu možete staviti u bilo koju Hrvatsku Kreditnu
Zadrugu pod broj: 2742403
Telefon : (905) 738 - 0053 Fax: (905) 738 - 9221

HRVATSKI - CROATIAN CIRKULAR

GLASILO HRVATSKE ZAJEDNICE
TORONTA I OKOLICE

Osnivač - Zvonimir Mekinda - god. 1993

Broj 8.

1. travnja, 1998

Cijena \$1.00

U OVOM BROJU :

- Urednica piše 2
- Vijesti iz Toronta 2-3
- Život u tudini 4
- Bob MacDonald 5
- Političke vijesti 6
- Vijesti na Engleskom 7
- Motrišta 8
- Kosovo 9
- Pismo majke 10
- Iz Tiska 11
- "Vlak Karlek" 12
- Hrv. Umjetnici 13
- Dogodaji 14,15,16
- Tin Ujević 17
- Vaša Prehrana 18
- Svaštice 19
- Šport i Oglasi 20

Urednica piše...

Jučerasnji dan završila sam sa suzama i tisuću pitanja koja sam htjela postaviti zajednici, nekome u zajednici, ali ne znam kome. No, priču treba početi od početka. U mom radu upoznala sam mnoge ljude,s nekima sam postala prijatelj, a s nekima se samo ćujem. Mnogi ljudi me zovu kad imaju probleme, jer je moj telefon poznat. Jučer je, tako, došla k meni žena s kojom se ne vidim tako često, ali ju smatram dragom prijateljicom.

Njena priča je upravo strašna. Živi u jednom mjestu izvan Toronta, dvoje odrasle djece. Porijeklom je dijelom kraj Knina, a drugi dio obitelji živio je kraj Vukovara. Užasno je sto se dogodilo i jednom i drugom dijelu obitelji i zaista ne mogu pisati o svemu - previše je čak i za reći. Nekih od njenih više nema, za neke se ne zna. Željela bih samo kratko spomenuti jedan dio te obitelji: jedna od žena je svako jutro u 7 sati morala doći “na rad”: svaki srpski vojnik koji je taj dan prolazio kroz to selo mogao ju je, kao i druge žene, silovati. Njen muž je u to vrijeme radio na polju - golim rukama kopao zemlju. U slučaju da su bili “neposlušni” trebali su biti kažnjeni oružjem po vlastitom izboru.

Ta moja prijateljica je probavala pomoći svoje kako god je znala, a to su znali i Srbi. Njeni iz okupiranog područja morali su pisati pisma da će biti ubijeni ako ne pošalje novac. I ona je slala. I slala. I slala. Čak je bila ucjenjivana i ovdje. Jasno, da je njen život bio pravi užas. Od uspješnog biznisa koji je imala sve je otišlo, ali ona se nije dala. Pomagala je sve koje je mogla. Njen mali auto je prevezao puno pomoći tamo gdje je bilo nužno.

Pred par mjeseci imala je prometnu nesreću. Od tada ne radi, jer ima užasne glavobolje, koji puta čak i ne vidi.Vilica joj je uništena, pa jede samo tekuće stvari. Prihoda nema već oko tri mjeseca. Ne može platiti stanarinu, otplate za auto nisu plaćene tri mjeseca. Izbacuju je iz stana, oduzeti će joj auto.

Moja prijateljica je došla k meni da me moli za pomoć. Moli da joj hrvatska zajednica pomogne, a ona će doći k sebi i vratiti sav novac. Ja sam samo sagnula glavu i plakala. Jer, tko će joj pomoći?

Nitko ne može reći da ja ne volim i ne cijenim našu zajednicu, ali se puno puta pitam: a što smo to mi? Dali smo mi zajednica? Za mene je zajednica ono što mi pomažemo, a kad nama treba u toj istoj zajednici mora biti jedno dobro organizirano mjesto gdje idemo po pomoć. U našoj zajednici nema tog mjesta, bar ne za sada. Mi imamo Social Services (udruga koja nema skoro nikakvu pomoć ili potporu naše zajednice), Kreditnu Zadrugu, razne udruge, fondove, društva, ali u stvari mi zaista nemamo ni jedno organizirano mjesto gdje mogu doći ugroženi iz naše zajednice i dobiti pomoc, bilo novčanu, bilo u hrani ili odjeći. Svako pomaganje je u stvari pojedinačno, ili preko župa, ili koji puta preko raznih udruga, kao na pr. Social Services, a potreba za takvim mjestom je svakim danom sve veća i veća. Naš hrvatski narod je ponosan i teško traži pomoć. Ipak, sve vise i više ćujem od žena, uglavnom - jer mi žene se lakše otvaramo jedna drugoj - da mnoge hrvatske obitelji više ne mogu. Rat nas je iscrpio materijalno i emotivno, i sad kad je dosta teško u Kanadi, sve jače se osjeća ta nedavna prošlost. Naše župe sve

više čuju o teškim slučajevima obitelji koje nemaju hrane, novaca, pred izgonom su iz stanova.

Eto, zato sam završila sa suzama jučer. Moja prijateljica je otišla i još jednom mora reći svojoj banci da joj njena hrvatska zajednica ne može pomoći. A morala bi. Kad ćemo mi zaista biti “zajednica”?

Valentina

ČESTITAMO

- “*Zvucima Hrvatske*” na izvrsno organiziranom dobrotvornom koncertu Kiće Slabinca za obnovu Vukovara.
- hrvatskom radiju u Kitchneru i njegovom vlasniku Gosp. Radišiću na 25 godina uspješnog rada.
- desetu godišnjicu rada Odsjeku 515 Hrvatske Bratske Zajednice

OBNOVA VUKOVARA 98

HUMANITARNA UDRUGA HRVATA JUZNOG ONTARIJA

O B J A V A

Upravni odbor humanitarne udruge za obnovu Vukovara započeo je s prikupljanjem sredstava i u Hrvatskoj Kreditnoj Zadrugi otvorio račun pod nazivom “Obnova Vukovara 98”. Uplate se mogu vršiti na šalterima Zadruge u Torontu, Mississaugi i Hamiltonu.

Vaše novčane darove možete uplatiti kod svih članova Upravnog Odbora Zvonka Luburica, Dr. Branka Radišića, Milana Krijana, Dragutina Mileka, Mirka Bukovca, Ivice Lončarića, Slavka Reze, Josipa Gojmerca i Antuna Mesića.

Takodjer uplate se mogu izvršiti:

- u agenciji “Generalturist” iz Mississauge, 3045 Southcreek Rd. Unit 1, tel (905) 602-8900;

- u Generalnom Konzulatu Republike Hrvatske u Mississaugi, 918 Dundas Street East, Suite 302, tel (905) 277-9051.

Članovi Odbora će i na svim javnim skupovima u hrvatskoj zajednici organizirati prikupljanje sredstava, kod poslovnih ljudi i uspješnih profesionalaca te nedjeljom poslije misa u hrvatskim zupama.

*Predsjednik Upravnog Odbora
Zvonko Luburić, v.r.*

SVASTICE

Upoznajte neprijatelja

- Ako se izložim hladnoći, sigurno ću dobiti prehladu i gripu.
- Pogrešno. Infekcije se umnožavaju zimi, jer ljudi provode mnogo vremena u zatvorenom prostoru udišući isti zrak, a prehlade i gripe su bolesti koje se prenose zrakom. Kako se povećava broj nositelja zaraze, infekcija dosiže kritičnu masu u sredini i drugom dijelu zime.
- Gripu mogu dobiti samo jednom u godini.
- Tocno, ili bilo je točno prijaznjih godina. Obično prevladava jedan virus gripe i jednom kad ga prebolite, vaš organizam stvara antitijela koja onemogućavaju dalje napade istog virusa. No, virusi su mutirali i sada kruži više od 200 sojeva virusa, pa možete dobiti cijelu seriju gripa i prehlada.
- Narančin sok je dobar protiv prehlade.
- Pogrešno. Iako je svježje iscjedjen narančin sok bogat vitaminom C, takodjer sadrži i voćni šećer. Šećer se “natječe” s vitaminom C da udje u bijelu krvnu stanicu, pa smetaju djelotvornost vitamina C.
- Zarazu mogu prenijeti odmah nakon izlaganja virusu.
- Pogrešno. Treba 24 sata da virus prodre u organizam. Najviše ste zarazni dan i više pošto ste i sami zaraženi. Količina virusa u zraku koji izdišete povećava se nakon otprilike trećeg dana.
- Kad izbjegavam oboljelog, mogu izbjeći infekciju.
- Točno. Zrak, koji izdiše inficirana osoba sadrži brojne količine virusa, ali se i njihov broj i djelotvornost vrlo brzo smanjuju, na razdaljini od metra i više.
- Virus gripe može izazvati obična prehlada.
- Točno - u više od deset posto slučajeva.
- Mnogi ljudi dobivaju prehlade svake godine.
- Točno. Prosjek je 3.5, a stari ljudi i roditelji male djece imaju i više prehlada na godinu.
- Vježbanje jača obranu tijela.
- Točno, ali samo ako je umjereno. Naporne vježbe slabe imunitet.

Cirkular Feb. 10/97

Wiener valcer

ZAGREPCANI! Sećate se kad smo plesali valcer vu Glazbenom Zavodu u Gundulićevoj ? Za neke je moguće ne dugo. za neke i dugo, a za mene jako dugo. Skoro da sam imal takav frak, a gospodične nisu imale mini. Ak je puca došla z mamom, ili kojom drugom gardedamom, išli smo se predstaviti i kusnuti ruku. Puci smo rekli: "Smijem moliti?" Ona je rekla: "Je, fala."

Plesalo se "na levo" ili "na desno", pa se je usput malo hofiralo. Inače dečki su stajali v sredini; birali bi puce. Višeput si dobil od cure znak da ju spasiš, pa si za vrijeme plesa došel sa "Smijem moliti?"

Ak je gospodična bila sama na plesu, bilo je fino; pratili su je doma do haustora, a ak je bila z mamom, ona je straga hodala i špiclala. Više put smo mi dečki zrihtali i rendes.

Cirkular br. 3/~~35~~

PJESMICA ZA PUČKOŠKOLCE (ovu pjesmicu pjevaju pučkoškolci s one strane Drine više od 50 godina)

Crveno, plavo, belo naše je za celo;
Crveno, belo plavo naše je za pravo.

AKTUALNOST

Snimanje filma o Hrvatskoj za EXPO 98.

20.3.98. - Dio multimedijske prezentacije naše zemlje na svjetskoj izložbi u Lisabonu bit će dokumentarni film o Hrvatskoj, čije je snimanje upravo počelo. Krajolici Trogira što se upravo snimaju, zatim nama dragi, a svijetu nedovoljno poznati, prizori Rovinja, Pule, Kornata, Splita, Korčule i Dubrovnika činit će dokumentarni film o Hrvatskoj koji će se svakodnevno prikazivati na EXPO-u. Priču o šest tisuća kilometara hrvatske obale napisao je Ivica Vidov, a snimatelj je Stanko Herceg, a režiser Vinko Bresan. Posebna je novina u snimanju, za hrvatske prilike, rad s devet kamera. Isto tako film će se projicirati iz devet projektoru, što znaci da ce filmsko platno činiti krug od 360 stupnjeva.

SOJA I SOJINI PROIZVODI

Sojino zrno se uglavnom preradjuje u brašno, ulje i druge hranjive proizvode. Pod utjecajem istočnjačke kuhinje mnogi Kanadjani, a ne samo oni koji su vegeterijanci, pokušavaju uvrstiti sojine preradjevine u svoju svakodnevnu prehranu. Treba naglasiti da je glavna prehrambena vrijednost soje u kvaliteti njenog proteina (bjelancevine). Protein u soji je kompletan, to jest sadrži svih devet bitnih amino kiselina, slično kao i protein u mesu. Također, sojino ulje sadrži prehrambeno vrijedne omega-3-, mono-, i polinezasicene masne kiseline.

Mlijeko od soje se dobiva industrijskim postupkom iz svježeg zrnja, a prodaje se u sterilnim Tetra Pak kartonima. Kanadsko poduzeće SoyaWorld Inc. proizvodi sojino mlijeko pod nazivom "SO GOOD". To je jedan od najboljih proizvoda na tržištu jer sadrži dodatni kalcijev fosfat i četiri vrste vitamina. Ugodnog je okusa, lako je probavljivo, a nema kolesterola niti laktoze. Sadrži iste količine kalorija, proteina, masti, ugljikohidrata, kalcija, fosfora, vitamina A i D kao 2%-tno kravljje mlijeko. Sudeći po svemu ovome, izgleda da je prehrambena vrijednost sojinog mlijeka podjednaka kravljem mlijeku, a za odrasle i starije osobe sojino mlijeko je vjerojatno i zdravije.

Tofu je sličan svježem kravljem siru, a dobiven je od kuhanog sojinog mlijeka procesom zgrušavanja s kalcijevim ili magnezijevim solima. Taj sojin produkt, koji je poznat u Kini već dvije tisuće godina, sadrži vrijedne biljne proteine, ugljikohidrate i korisne nezasićene masti. Čitave knjige su posvećene priredbi raznih jela od tofu.

Miso je dobiven fermentacijom soje, riže i ječma. Izgleda kao gusta pasta, jako je aromatican, a ponekad je tamne boje ili vrlo slan. Upotrebljava se za pripremu tečnih juha, umaka i namaza. Vrlo je popularan u Japanu.

Tempe je dobiven sličnim postupkom kao miso, ali je čvrst kao sir. Razna ukusna jela mogu se prirediti pečenjem ili prženjem. Nakosani komadići se stavljaju u salate, juhe i u "stir-fry" jela. Vrlo je popularan u Indoneziji.

Istraživači su nedavno našli u sojinom zrnu razne fitokemikalije. *Fitosteroli* usporavaju absorpciju kolesterola u crijevu i navodno su antikarcinogeni. *Isoflavoni* utječu na rad estrogena u organizmu, te navodno sprječavaju rak grudi i prostate.

Darko Desaty, Ph.D.

VEGETABLE STIR-FRY WITH TOFU

1 pound baked, pressed tofu
8 cups sliced vegetables: onions, carrots, peppers, mushrooms, celery, broccoli, asparagus, mung-bean sprouts
1 tablespoon canola oil

FLAVORING MIXTURE:
1/4 cup dry sherry
1/4 cup natural soy sauce
2 cloves garlic, mashed
2 tablespoons light-brown sugar
1 teaspoon finely chopped gingerroot
1 teaspoon dark-roasted sesame oil

1. Slice tofu into strips and arrange on a plate with prepared vegetables, separated by variety. (In many supermarkets you can now find loose or packaged mixtures of vegetables ready for stir-frying.)

2. Add canola oil to a large skillet or wok, place over medium-high heat, and add vegetables. Cook sturdier vegetables first, saving tender ones like bean sprouts and asparagus for later. Stir vegetables constantly, adding a little water if necessary to keep them from sticking or burning. The idea is to produce a mixture in which all the items are crunchy-tender and retain their colors and individual character.

3. Add the tofu and the flavoring mixture (which has been stirred together till the sugar dissolves). Continue to cook over high heat for 1 minute, then serve over rice or noodles.

From: Andrew Weil, M.D., *8 Weeks to Optimum Health*, p. 74

ZLATNA PRAVILA ZA PRŽENJE KRAFNI

Iskusna domaćica koja uspješno priprema lagane, rumene pokladnice sa žutim prstenom, otkriva tajne svoga umijeća:

- tijesto od finog bijelog brašna mora biti mekše, dobro izradjeno - da se odvaja od ruke i zdjele,
- tijesto se nesmije "prehladiti". Mora se raditi u toploj, zatvorenoj prostoriji bez propuha. Brašno i tijesto također mora biti na sobnoj temperaturi, a dok miruje mora biti prekriveno lanenim ubrusom,
- kad se tijesto zamjesi mora stajati najmanje pola sata, a zatim nakon oblikovanja sljedećih pola sata,
- krafne se prže u pola litre ulja, koje je dobro zagrijano, ali ne prevruće, tako da krafne plivaju i da ne potamne,
- da bi se pokladnice "napuhale" valja ih prvo pržiti s one strane na kojoj su stajale,
- kad se prži prva strana krafni, posuda se poklopi, a kad se okrenu, prže se bez poklopca.

Vijesti iz Toronta i Okolice

ODRŽANA GODIŠNJA SJEDNICA KANADSKO- HRVATSKOG KONGRESA ZA TORONTO I OKOLICU

MISSISSAUGA - Kanadsko- hrvatski Kongres za Toronto i okolicu održao je svoju godišnju sjednicu u Nedjelju 29. ožujka, 1998 godine u 3 sata poslije podne u dvorani Hrvatske Katoličke Župe Hrvatskih Mučenika u Mississaugi.

Nakon lijepih i riječi **Velečasnog Kecerina** i njegovog blagoslova skupa, sjednica je započela. Blizu 60 prisutnih od kojih su **29 bili imenovani predstvaljati svoje udruge i organizacije za Toronto i okolicu (od Oakvilla, Mississauga, Bramptona, Toronta, Thornhilla i Oshawe).**

Izabrani Odbor za 1997/1998 godinu nakon kratkih izvješća, zahvalio se na povjerenju. Predsjednik **Dr. Ivo Hrvoić** i Tajnik **Slavko Butković** izjavili su da ne će biti u mogućnosti se kandidirati za Odbor u sljedećoj godini zbog prevelikih osobnih obaveza. Čelnik za Obnovu i razvoj gosp. **Josip Pavičić** ima namjeru se vratiti u Hrvatsku, a Čelnik za Humanitarnu pomoć gosp. **Milan Mandić** se već sada nalazi u Hrvatskoj. Rizničar gosp. **Ante Nikolić** je pred nekoliko mjeseci dao svoju ostavku zbog prevelikih osobnih obaveza. To stanje daje mogućnost uključivanja u rad i dobar broj novih osoba.

Pored spomenutih izvješća Odbora i Čelnika Radnih Odbora, gosp. Slavko Butković dao je kratko izvješće o stanju Projekta Hrvatska Ambasada, koje je vrlo zadovoljavajuće. On će ovaj tjedan, zajedno sa drugim članovima novog Odbora izdati pismeno izvješće za hrvatsku javnost.

Za zapisničara imenovana je gđa. Biserka Butković, a nakon raspuštanja postojećeg Odbora izabran je za voditelja sjednice Ing. Ivo Jolić, koji je izvrsno izvršio svoju dužnost.

Nakon predlaganja i demokratskog glasovanja izabran je novi Odbor Kanadsko-Hrvatskog Kongresa za Toronto i okolicu:

Predsjednik: Michael Bukovac
Dopredsjednik: Nikola Vrdoljak
Tajnik: Zvonimir Josipović
Rizničar: Ivan Čapin
Humanitarna Pomoć: Luka Božić
Povratak i Useljenje: Ivo Jolić
Obnova i Razvoj: Ivan Čačić
Mladež: Ivica Muhar
Školstvo i Kultura: Marija Kraljević
Odnosi s Javnošću: Rina Slezić

DRUŠTVENA POMOĆ

CROATIAN COMMUNITY SERVICES je u mogućnosti ponuditi financijsku pomoć zainteresiranim odraslim studentima, da bi završili višu školu ili fakultet. Za prijavnicu nazovite (905) 270 - 7887.

U našem uredu možete koristiti kompjuter, printer, fax, "copier" i Internet pri traženju posla. Svladavajte osnovne upotrebe kompjutera uz našu pomoć, - naučite Windows 95, MS Word, MS Excel, Corel, Word Perfect 7, Internet basics.

Sve naše usluge su besplatne - kažu iz Croatian Community Services.

THE CROATIAN ACADEMY OF AMERICA - CHAPTER TORONTO

TORONTO - Hrvatska Akademija u Americi, Ogranak Toronto priređuje na Sveučilištu u Torontu predavanje, u subotu, 2.svibnja 1998 u 9:30 prije podne.

Tema predavanja je: **The war in Croatia as reflected in the media.** Predavanja daju sljedeći: Vladimir Petranović, Dr. Mark Biondić, Dunja Lacković, Dr. Vinko Grubišić, Dr. James Sadkovich, Slavko Granić, Dr. Stjepan Meštrović i Biserka Butković. Prikazan će biti i film "Croatia - Land of 1100 Islands and 101 Dalmatians" - Jakov Sedlar.

PORUKA UREDNIŠTVA

Umoljavaju se Udruge i pojedinci da nam pošalju na vrijeme obavjesti o svojim aktivnostima, tako da možemo na vrijeme obavjestiti naše čitatelje o događajima u našoj zajednici. Isto tako primamo čestitke i druge obavjesti. Obavještavamo naše poslovne ljude da uz malu naplatu uvrstavamo i oglase. Dakle, poslovni ljudi, javite se sa oglasima, time pomažete "Cirkular"!

PRETPLATA NA "CIRKULAR"

Molimo vas da se pretplatite na "Cirkular", jer s time pomažete naše napore kako bi tiskali nama toliko potreban "Cirkular" sa vjestima iz Toronta i okolice, vijesti iz svijeta i Hrvatske i druge kulturne ili sportske vijesti. Pretplata je \$30.00 na godinu, koja uključuje i poštarinu. Pošaljite svoju pretplatu sa imenom, prezimenom i adresom na "Cirkular"

**CIRKULAR JE VJESNIK HRVATSKE
ZAJEDNICE U TORONTU I OKOLICI.**
Glavni i odgovorni urednik - Valentina Krčmar,
Adresa: 1137 Centre Street, Thornhill, Ont. L4J 3M6
Pretplatu možete staviti u bilo koju Hrvatsku Kreditnu
Zadrugu pod broj: 2742403
Telefon : (905) 738 - 0053 Fax: (905) 738 - 9221

humor

"Bližnji prestaju biti bližnji - kad stoje previše blizu".

ŽIVOT U TUDJINI - SRCE U DOMOVINI

Zaneseni idejom da bi opet imali svoju slobodu i nezavisnu Hrvatsku, kao i mnogi Hrvati diljem svijeta, tri karlovačke obitelji koje već desetljećima žive u tudjini zbližile su se kroz nesebični rad na pomaganju domovini, od demonstracija za priznanje Hrvatske do skupljanja novca, robe, hrane, pa sve do organiziranja banketa. Iako žive dobro u tudjini, srca su im u njihovom Karlovcu, na njihovom Dubovcu. Osobno poznajem Monsinjora Marijana Radanovića, svećenika župe Sv. Josipa na Dubovcu. U župniku Marijanu vide uzor ljudske skromnosti i dobrote. I kad je od tog svetog čovjeka došla molba za toliko potrebnu pomoć, te tri obitelji shvatile su to kao molbu više sile i odmah se odazvale. Tko su te časne i uvažene obitelji?

- Mihael i Zorka Halar su nekadašnji stanovnici Švarce, štovatelji Sv. Josipa i prijatelji župnika Marijana. Danas su ugledni kanadski privrednici i neumorni u radu za Hrvatsku.

- Zatim tu su dušom i srcem obitelj Sabolić, Krešimir i Ankica. To su ljudi koji su u pravom smislu proživljavali hrvatski preporod, jer je u obitelji Sabolić nada za bilo kakvom Hrvatskom bila gotovo ugašena.

- Obitelj Tomas, Vitomir i Ana, poznati Dubovčani. Danas ugledni građani Toronta i Mississauga i neumorni hrvatski branitelji.

Lista njihovih dobročinstava je predugačka, ali ipak treba napomenuti nekoliko važnijih: organizacija vrlo uspjelih banketa, rasprodaja upotrebljenih stvari, robe, namještaja, alata itd; prodaja kolača; novčani prilozi od pojedinačnih obitelji; sakupljanje robe, pranje, čišćenje te pakiranje i dostavljanje u kontejnere; oprema za NK Karlovac; rad na skupljanju novca za Hrvatski Fond Karlovačkih općina; nabava i slanje školskog pribora; sakupljanje robe za Sarajevo, Djakovo, Čakovec i Mostar; kupnja brašna za Bosnu-Hercegovinu; doprinosi za gume za vozila MUP-a Karlovac; majice za hrvatske branitelje u Hercegovini; slanje jednog kamiona robe u Bosnu itd.

Željeli su pomoći više nego što su im to mogućnosti dozvoljavale, željeli su poslati u rodni kraj svaki novčić, svaki zalogaj ... Uskoro su vidjeli da sami to ne mogu pa su zatražili pomoć ostalih prijatelja i Hrvata. Pridružuje se obitelj Mirice Špoljarić, koja je nekadašnja medicinska sestra u Karlovačkoj bolnici. U isto vrijeme obitelj Vladimir i Andjelka Jurki pružaju svoju pomoć i olakšavaju teret ostalima. Kod organizacije banketa puno ostalih vrijednih prijatelja i rodjaka pomoglo je radom, pečenjem kolača, doprinosom za tombolu i novčanim priložima.

Podstreknuti uspjesima šačica tih vrijednih, poštenih i odlučnih Hrvata odlučila je da osnuje **Kanadsko-Hrvatsko Dobrotvorno Društvo Sv. Josip Karlovac**, kako bi se organizirano uhvatili u koštac sa sve većim potrebama u domovini. I tako se je ideja, koju su Halari, Sabolići i Tomasovi dugo gajili, ostvarila. Sedmog travnja 1993 dobrotvorno društvo je osnovano i prvi upravni odbor izabran.

Sljedeći mjesec obilježava šest godina našeg neumornog i plemenitog rada, na prikupljanju pomoći za našu braću u domovini Hrvatskoj.

Ja sam imao čast biti predsjednik društva od osnuća. Moram priznati da sam u trenutcima slabosti bio zabrinut, ponekad razočaran ili obeshrabren, ali uglavnom sam bio ponosan, veseo, zadovoljan i pun elena jer smo svi skupa postigli velike uspjehe, pomgli gladnima, siročadi, invalidima i braniteljima i njihovoj djeci.

Sva naša pomoć odlazi u Domovinu Hrvatsku. Uz Caritas pomogli smo u obnavljanju crkava, kao što su Pavlinski samostan i crkva u Kamenskom, kapelica Sv. Josipa u Završju, Crkva Majke Božje Snježne na Dubovcu, Karlovac. Pomogli smo i bolnici Duga Resa, djeci palih hrvatskih branitelja, dopremili smo u Kanadu jednog od najtežih karlovačkih invalida i pomogli mu u liječenju i opskrbili ga s protezama i invalidskim kolicima. Bili smo inicijatori izgradnje križnog puta u sklopu Nacionalnog Svetišta Sv. Josipa na Dubovcu u Karlovcu. Uz našu novčanu pomoć križni put je otvoren 15. ožujka ove godine.

Mi smo malo društvo kojeg vode i drže samo nekoliko obitelji. Maleni smo po broju, ali veliki smo po ljubavi, poštenom radu, žrtvi i ustrajanosti sa kojom vodimo to društvo. *Tokom proteklih šest godina društvo je skupilo \$ 242,500.00, a uz to poslana je i ogromna pomoć u robi, brašnu, sanitarnim potrebštinama, uniformama, obući i jos puno tome.*

Stotine hrvatskih duša iz svih slojeva života, kao i deseci hrvatskih organizacija odazivali su se molbama našeg društva i u velikom broju prisustvovali banketima i svojim donacijama pokazivali veliki izraz ljubavi prema domovini i onima, kojima je pomoć toliko trebala.

Posebnu hvalu zaslužuju sadašnji i bivši članovi upravnog odbora na njihovom nesebičnom radu: Zorka i Mihael Halar, Ana i Vito Tomas, Andjelka i Vladimir Jurki, Mirica Špoljarić, Katica Sculac, Vladimir Res te Ana i Krešimir Sabolić, Nenad Špoljarić, Branka i Jure Malić, Jasna Res.

Nase buduće akcije već su u punom jeku, jer je pomoć domovini potrebna i u ovom poslijeratnom periodu.

POEZIJA TINA UJEVIĆA (1891 - 1955)

NOTTURNO

Noćas se moje čelo žari,
noćas se moje vjedje pote;
i moje misli san ozari,
umrijet ću noćas od ljepote.

Duša je strašna u dubini,
ona je zublja u dnu noći;
plačimo, plačimo u tišini,
umrimo, umrimo u samoći.

Miljenko Stančić: „*PORTRET TINA UJEVIĆA - (crtež)*“

SVAKIDAŠNJA JADIKOVKA

Kako je teško biti slab,
kako je teško biti sam,
i biti star, a biti mlad!

I nema nigdje nikoga
do igle drača u srcu
i plamena na rukama.

I biti slab, i nemoćan,
i sam bez igdje ikoga,
i nemiran, i očajan.

I sam i samcat putuje
pod zatvorenom plaveti,
pred zamračenom pučinom,

I gaziti po cestama,
i biti gažen u blatu,
bez sjaja zvijezde na nebu.

i komu da se potuži?
Ta njega niko ne sluša,
ni braća koja lutaju.

Bez sjaja zvijezde udesa,
što sijaše nad kolijevkom,
sa dugama i varkama.

O Bože, žeže tvoja riječ
i tijesno joj je u grlu,
i željna je da zavapi.

— O Bože, Bože, sjeti se
svih obećanja blistavih
što si ih meni zadao.

Ta besjeda je lomača
i dužan sam je viknuti,
ili ću glavnjom planuti.

O Bože, Bože, sjeti se
i ljubavi, i pobjede,
i lovora, i darova.

Pa nek sam krijes na brdima,
pa nek sam dah u plamenu,
kad nisam krik sa krovova!

I znaj da Sin tvoj putuje
dolinom svijeta turobnom
po trnju i po kamenju,

O Bože, tek da dovrši
pečalno ovo lutanje
pod svodom koji ne čuje.

od nemila do nedraga,
i noge su mu krvave,
i srce mu je ranjeno.

Jer meni treba moćna riječ,
jer meni treba odgovor,
i ljubav, ili sveta smrt.

I kosti su mu umorne,
i duša mu je žalosna,
i on je sam i zapušten.

Gorak je vijenac pelina,
mračan je kalež otrova,
ja vapim žarki ilinštak.

I nema sestre ni brata,
i nema oca ni majke,
i nema drage ni druga.

Jer mi je mučno biti slab,
jer mi je mučno biti sam —
(kada bih mogao biti jak,

kada bih mogao biti drag) —
no mučno je, najmućnije
biti već star, a tako mlad!

SEMINAR ZA NASTAVNIKE HRVATSKOGA JEZIKA I KNJIŽEVNOSTI

Sveučilište u Torontu, Odsjek za slavenske jezike i književnosti, Hrvatski jezik i književnost:

Obavještavamo vas da će se seminar za nastavnike hrvatskoga jezika i književnosti u Torontu i okolici održati 18. travnja 1998 u srednjoj školi “Don Bosco” od 14 - 18 sati.

Teme seminara:

1) Motivacija i kreativnost u nastavi:

(definiranje pojma nadarenosti, osobine nadarenih učenika, o cilju odgoja, uloga roditelja i škole u razvoju nadarenosti, poticanje učenika u stranoj sredini na učenje jezika svojih predaka, učenje kroz igru, kreativne radionice).

2) Hrvatski jezik danas

(novine u provopisu, normativna gramatika, skrb o hrvatskomu jeziku, “nije - nego”, ...)

3) Metodički pristup Cesarićevu pjesništvu u osnovnoj i srednjoj školi

(antologijske pjesme D. Cesarića u programu osnovne i srednje škole:” Vočka poslije kiše”, “Tiho, o tiho govori mi jesen”, “Slap”, “Balada iz predgradja”, “Povratak” priprema interpretacije, interpretacija lirskih pjesama (tema, motivi, poenta, jezične i stilske značajke, umjetnička korelacija u nastavi)

SEMINAR NIJE OGRANIČEN SAMO NA NASTAVNIČKI KRUG, VEĆ JE OTVOREN SVIMA. Svi su dobro došli - lijepo ćemo se družiti, razgovarati, razmijeniti mišljenja, a usput nešto i naučiti.

Pokušajmo ljepotom duha mijenjati svijet !

Prof. Jasna Šego

*Se od Mure pak do Drave
Od Štrigove pak do Dobrave
Čez doline i čez gorje
Tu je lepo Medjimurje.*

Hrvatsko Društvo Medjimurje ponovo Vas poziva na svoj proljetni banket. Banket će biti u Croatia Banquet Hall na 1989A Dundas Street East u Mississaugi, u subotu, 18. travnja 1998. Društvo je osnovano da pomogne djeci poginulih i nestalih branitelja. Čista dobit od ovog banketa namijenjena je za djecu koju sponzoriramo već 5 godina, a dio i za naš herojski Vukovar, u kojem su u obrani pali i naši medjimurski branitelji. Za ulaznice nazovite u Mississaugi Ivana Kovača 905-820-2745, a u Hamiltonu Mariju Radiković 905-573-0917, Flaviana Stanc 905-522-3770. Kao i uvijek ukusna medjimurska večera, Svira VIS “Treći stupanj”. Ulaznice \$25.00.

smo slušali jako dobre tamburaše. Nakon njih je “Klinček” otplesala srednja grupa, koja pokaziva dobru bazu. Gosti večeri “Sv. Juraj” iz Hamiltona su bili zaista izvrsni u izvedbi “Slavonskog spleta”. Posebno su se istakle četiri mladje djevojčice sa zvonkim glasovima. Nakon Sv. Juraja nastupili su “Ozbiljni” ansambla “Hrvatska”. Iz grla Andrije Kupeca potekla je vesela pjesma, a nakon nje uživali smo u majstorima plesa u izvedbi “Prigorskog spleta”. No, moramo priznati, na kraju plesa su bili samo malo zapuhani - godine čine svoje, ali srce i ljubav prema plesu ne daju da prestanu plesati. Čestitamo! Još dvije grupe mlađjih plesača su nastupale: srednja grupa (starija) sa Bunjevačkim splotom (Drma mi se šubara i cviče) - izvrstan ritam i visoka kvaliteta, i na kraju druga srednja grupa (10 plesača) je vrlo elegantno i uvježbano otplesala ples “Slavonija”. Slavonski drmež je ponukao slušatelje na par oduševljenih pljeskova.

Na kraju koncerta Gosp. Ivica Hajsan (inače dopredsjednik “Hrvatske”), nas torontski Kićo, je zapjevao iz sveg srca i donio svojom pjesmom tu našu toplinu srca, koju samo naša hrvatska pjesma daje. U ime Konzulata Gdjica. Gordana Tudjman je pozdravila prisutne i čestitala na dobrom radu “Hrvatske”.

Hvala Gosp. Stanku Trtnju, sadašnjem uspješnom predsjedniku “Hrvatske” na pozivu na koncert: ovo je bio prvi službeni poziv “Cirkularu” da posjeti neki događaj. Veliko hvala svima iz “Hrvatske”, a Vama svima koji radite u plesnom ansamblu “Hrvatska” : plesačima, pjevačima, učiteljima, sviračima, roditeljima, čestitke za uspješan rad. Well done !

Valentina

KANADSKO-HRVATSKI KONGRES
TORONTO I OKOLICA

ODBOR 1997/1998

NOVI ODBOR 1998/1999

“NEKOLIKO CRTA IZ PUHALO VRTA”

Pitajmo se:

-Jesmo li aktivni članovi zajednice, udruge, ili društva bez čijeg prisustva bi bilo teže raditi?

... ili smo samo na papiru - ako i to?

- Dolazimo li na sastanke i družimo li se s ljudima ili radije sjedimo doma ili u kafiću? Dosadjujemo se, krademo li Bogu dane i na veliko prigovaramo svemu što je učinjeno?

- Dajemo li bar malo od svog vremena da pomognemo gdje treba ili pustimo da rade drugi, a mi onda na sav glas pričamo o klikama?

- Toliko toga može da se uradi za korist zajednice i Hrvatske, svatko može dati svoj skromni udio. Nemojmo biti samo ime i prezime na spisku, nemojmo stajati po strani, biti mudraci i kritičari iz naslonjača - već pomognimo rukama i srcem.

Pokušajte barem ! Možda ćete biti ugodno iznenadjeni i zadovoljni svojim učinkom !

Uz pozdrav,

Ivica Puhalo

ZAHVALNICA

Srce puno ljubavi uvijek ima neki dar za bližnjega svoga

Uz toplo i srdačno hvala svim neobičnim dušama, koje su se odazvale karitativnom pozivu u “Restoraunt pok. Oca Ante Gabrića” već tradicionalnom korizmenom ručku u dvorani župne crkve “Naše Gospe Kraljice Hrvata” u Torontu . Za mali novčani dar mogli ste tu 22. ožujka objedovati, kupiti kolača i ponijeti doma. Mogli ste kupiti i cvijeća što ljubav i proljeće nudi, i lijepih knjiga u kojima ljubav postoji, živi i raste. Pomoć od ove akcije ide u korist siromašnih obitelji za koje brinu sestre “Služavke Malog Isusa”. Nastavljamo djelovati karitativno i nakon Korizme, jer dobro je činiti dobro. **Učinite nešto što će biti na korist drugih, jer to donosi vječne kamate. Tko ima ljubavi u srcu ima uvijek nešto darivati. Još jedna ohrabrujuća i inspirativna poruka Časne Majke Misionarki Ljubavi Majke Tereze M.C.**

D. Šmintich

OUR FRIEND, MR. BOB MacDONALD

Last Saturday, on March 14,1998 there was a fundraising dinner in honour of Vukovar, our town hero . There were many people there, but one person, at least, in my mind, was special. This person was Mr. Bob MacDonald, the Toronto Sun’s journalist.

Let me first take the opportunity to thank Mr. & Mrs. Loncaric for bringing Mr. MacDonald amongst us, because this guest was really the one we Croats respect a lot. Few days before the dinner I was asked would I mind if Mr. MacDonald sit at my table. I was absolutely speechless. Would I mind? I would be honoured to sit with Mr. MacDonald, I responded. However, Mr. Loncaric wasn’t sure would he come. Yet, he did, which was a huge surprise. Everyone was really glad that he was with us on such a special occasion. After his speech there was a standing ovation .

Thus today I feel we should pay special respect to Mr. MacDonald, since he is one in a million. We consider Mr. MacDonald our friend, and many times he was in trouble because of it. The Serbian community attacked him often because, as they put it” he was biased”. It isn’t easy to be “on the side of the Croats and Bosnians”, if we can put it this way. Yet, he doesn’t mind that he is constantly attacked, there were even demonstrations against him in front of the Toronto Sun, never mind that they harassed him constantly.

Yet, today I hesitate to call Mr. MacDonald “our friend”, because he is not our friend. He is just a righteous man, who has seen the truth. He also presents his own thoughts - because none of us could ever put anything in his mind -he puts his thoughts on the paper the way he sees the events. His truth is plain and obvious: he knows who was the aggressor, who were the appeasers, he understood who was right or wrong. Every time he presented the facts as they were : the war was instigated by the Serbs, this wasn’t the civil war, but aggression, the Serbs were the instigators of most of the horrors, and as Mr. MacDonald said in his article of March 15,1998 their President Milosevic should be in Hague indicted for the war crimes, because he is the one who started the slaughter of the innocent in Slovenia, Croatia, Bosnia and Hercegovina and now in Kosovo.

Mr. MacDonald says that we (Croats) had no choice but to go the way we went. Every article that he wrote, (and there were more than 70 articles) was about the struggle of the Croatian

people for its freedom against the Serbian oppression which exploded into full blown war in 1990. when there was no other way but the one when the Serbs pushed us to go, and not just us, but also Slovenes. Bosnians and finally people from Kosovo.

I am proud to say that along with Mrs. Biserka Butkovic I have also worked with Mr. Bob MacDonald during the war against Croatia. His work was different from other journalists: he never talked to us in his room, but in the cafeteria of the Toronto Sun newspaper. He always tried to be honest about his stand, and always told us to tell him just the facts, nothing more, nothing less. He wanted to talk directly to the victims, with no translators if it was possible. He did not want to see the books, but just the facts. Yet he was attacked, threatened, accused of biasness - in short his life was made living hell, if this can be called that. We, Croats, are sorry to see our friends maligned in such a way, but as it was put in one book “it is hard to be a Croat”. also it is hard to be a friend of Croats. Mr. MacDonald is a living example of that, also Mr. Margolis, another journalist from the same newspaper. It, certainly, was easier to be on the other side, maybe even more fashionable. Yet, we Croats were honoured that such a man, respected journalist in Toronto, understood our struggle and considered it right, and listened to us, unlike others.

At the end of this article, because as I already said there are just few journalists who wrote so extensively about our homeland and its trials, I would like to thank Mr. MacDonald for helping us. Although we knew that our path was a right one, it was very lonely in the beginning of the war when our friends and families were sufering, when we were accused of instigating the horrors and when no one listened to us. At the time when our Croatian children were killed, Vukovar was slowly dying in front of the world we were still the ones who were guilty. Those who started that terrible war and who hated everything that was non-Serbian were listened to, they were even “understood” by many other journalists who never saw the real truth, and took every opportunity to say that we, from former Yugoslavia, were all the same. Mr. MacDonald was rare visionary then.

We, Canadian - Croatian community, thank you, Mr. MacDonald, for all what you did for us here in Canada. First, thank you just for listening to us and realizing that we were telling the truth and nothing but the truth. Thank you for defending our homeland with your pen (because sometimes the pen is mightier than the sword) and all those who did not even know that you understood why were they giving their lives for.

Mr. MacDonald, it is an honour knowing you.

Valentina

Pronadjena je izgubljena zadnja stranica poznate knjige Karl Marx-a “ Kapital”

Na toj stranici piše : “Proleter i svih zemalja, oprostite mi.”

THE HAGUE

In a surprising turn of events, the International Criminal Tribunal for the Former Yugoslavia rejected an indicted Bosnian Serb’s guilty plea, saying the suspect did not fully understand the gravity of the charge against him. Former paramilitary (chetniks) commander Dragoljub Kunarac, 37, who turned himself over to the war-crimes tribunal on March 4, pleaded guilty to orchestrating sexual assaults on Muslim women and personally raping two of them in 1992 - which constitutes a crime against humanity. If accepted, his plea would have carried an automatic conviction and a maximum sentence of life inprisonment. Kunarac’s trial will mark the first time that rape is prosecuted as a war crime before an international court.

Daylight saving time in Croatia

ZAGREB (HINA) - Summer time starts on Sunday, March 29, at 02:00 hours (2am) with clocks sets at one hour ahead, making the time 3 am at that hour, the Croatian State Bureau od Standards said.

200 requests for return to Brčko

BRČKO (HINA) - The Commission for return on the territory of the pre-war Brčko municipality has approved 200 new requests for return in areas under international supervision.

The north-eastern Bosnia town, in Bosnian Serb entity territory, is under international community supervision, given that its territorial status has still not been resolved.

The Dayton agreement left to an international arbitrator the sensitive issue of which territory Brčko would fall into. The issue is contentious because during the war Bosnian Serbs had expelled 80 per cent of Brčko’s non-Serb population and the town is strategically important for both of Bosnia’s entities.

AMNESTY RULLINGS ARE NOT RELATED TO WAR CRIMES

VINKOVCI (HINA) - Justice Minister Miroslav Šeparović held talks with heads of the Vukovar-Srijem County on the consistent implementation of the Amnesty Act and application and implemmentation of the Law Adjustment Act.

Answering questions by reporters on whether a civil lawsuit by a citizen could overturn an amnesty ruling, Šeparović said that if strong evidence was subsequently discovered that someone committed war crimes, proceedings could be undertaken at the court’s discretion. “Amnesty rulings relating to armed rebellion, serving in an enemy army and other offences tied to war and aggression do not apply to war crimes,” the Justice Minister said.

PORGES HOLDS TALKS

VIENNA (HINA) - Croatian Economy Minister Nenad Porges held bilateral talks with counterparts from Austria, Slovakia, Hungary and Germany, as part of a conference of Danube-basin countries’ economy ministers, taking place in Vienna.

Porges said he had been given strong assurances by his Austrian counterpart Hannes Farnleitner and German Deputy Foreign Minister Walter Kittel that their countries would support Croatia’s endeavours to enter the World Trade Organisation and the European Union.

ZUBAK-GELBARD TALKS BROKEN OFF

SARAJEVO (HINA) - Talks between the special American presidential envoy for the Balkans Robert Gelbard and Bosnian Presidency member Kresimir Zubak were broken off after a half-hour meeting in Sarajevo. Zubak announced his meeting with Gelbard was stopped short because of the extremely undiplomatic behaviour of the American envoy. “Discussions were discontinued and this does not have to be hidden from the public. The fact that it happened best talks about the tone which dominated our meeting.” Zubak told journalists in the Presidency building after the meeting.

The Presidency’s Croat member described his meeting with the American diplomat as “the most difficult discussions in my career”, but he did not specify which issues were discussed. Gelbard refused to tell journalists anything about the contents of the meeting. Zubak said Gelbard arrived in Sarajevo with a predetermined stance towards the Croatian side. The envoy did not allow the possibility of proper discussion and the meeting was reduced to a monologue.

MATE GRANIĆ

CROATIA WEEKLY - “Bosnia-Herzegovina can survive only as a highly decentralized state made up of three constituent peoples. Any alteration of this arrangement would call its existence into question. For instance, the departure of Croats from Central Bosnia and Sarajevo would call into question the Dayton peace process. Any other option, whether it be unitary or radical or even fundamentalist, would endanger the state of Bosnia-Herzegovina,” said Croatian Foreign Affairs Minister Mate Granić, responding to the question of whether he believes in the integrity of Bosnia-Herzegovina.

JURE RADIĆ

“After inspections in the field, we found that a large number of Serbs were fictitiously registered and did not actually live in Eastern Slavonia. We found 27 persons registered in this manner at a single address.

U ovih par dana Kićo je toliko mnogo učinio:, toliko sreće nam je donio. Sjedeći kraj prijateljice razmišljala sam kako je lijepa hrvatska pjesma! Uživali smo u svakoj pjesmi koju je pjevao ili Kićo , ili njegove Slavonske Lole, ili Sedmi Stupanj na svim organiziranim koncertima. Ipak, svima nam je zasjala suza u oku kad smo slušali pjesme pjevane Vukovaru, da opet bude lijep i dostojanstven, da bude lijep kao nasi Vukovarci, i raspjevan kao naš Kićo. Hvala, Ivica i Karmen. Hvala Kićo i Lole. (Dodatak: Primjetila sam neke članove Odbora Obnove Vukovara '98 među posjetiocima. I vrijeme je da vidimo članove Odbora Obnove Vukovara ‘98 na takvim uspješnim događajima, kao što je bio ovaj oproštajni koncert s Kićom.)

Čestitka obitelji Opačak na krštenju male Ane

Prošle nedjelje 22.ožujka . Vel. Kecerin je u župi Hrvatskih Mučenika krstio malu Hrvaticu Anu Opačak, kćer Marije i Slavka Opačka. Naša mala Ana je peto dijete te hrvatske obitelji.Većina nas razmišlja dali imati drugo, ili treće dijete, dok Marija i Slavko slave svako dijete. Slavko kaže:”Ja se ne bojim, sve dok ja imam svojih deset prstiju , sva moja djeca - koliko god da ih ima - sva moja djeca su dobro došla.”

Ipak, mislim da treba reći koju riječ o ocu ove obitelji. Među nama ima krasnih ljudi, jedan od njih je svakako Slavko: hrvatski borac koji se je aktivno borio za domovinu, za svoju Bosansku Posavinu, sudjelovao u proboju za Vukovar, ponosan Hrvat, prijatelj. Rijetko tko od Vas zna koliko je on napravio za svog pokojnog prijatelja Berislava Dugonjića i njegovu obitelj, ili bilo koga kome treba pomoć. Takav je Slavko, ali i Marija: široki, topli, dragi. Prošle nedjelje proslavili smo krštenje njihove kćeri, i veselimo se svi zajedno novom članu naše hrvatske i katoličke

obitelji. Marija i Slavko, čestitamo, a maloј Ani neka joj Bog dade sve najljepše u životu.

KONCERT FOLKLORNOG ANSAMBLA “HRVATSKA”

28. ožujka 1998 pred prepunom Litvanskom dvoranom bio je koncert folklornog ansambla “koji - po riječima predsjednika Gosp. Stanka Trtnja i svih nas - nosi najljepše ime na svijetu - “Hrvatska”. I iako treba početi iz početka, ja ću se osvrnuti na kraj večere - na govore, jer smatram da su riječi jednog od počasnih gostiju vrlo znakovite za ovaj događaj. Vel. I. Kecerin je u svom govoru pozdravio sve prisutne i zahvalio se svima nama, svjedocima dugogodišnjeg rada djece, učitelja i roditelja mladih i starijih plesača, koji ugrađuju sebe u naše folklorno bogatstvo. Postavio je i pitanje:”Dali sav taj rad ima smisla, toliko angažiranje djece, učitelja, roditelja i zajednice?” Odgovor je uvijek jasan, jer 27 godina uspješno radi ovaj plesni ansambl pod vodstvom mnogih, ali moramo istaknuti Gosp. Iliju Vranešića, dugogodišnjeg radnika. Vel. Kecerin je dodao da je ta naša hrvatska pjesma i ples oplemenjivala hrvatske duše da izdrže napade, siromaštvo i težinu života. Na samom kraju govora Vel. Kecerin je podsjetio sve na riječi koje su izrečene u Medjugorju na susretu mladih plesača nakon sv. Mise, da bi naši mladi plesači iz Kanade trebali učiti mlade iz Hrvatske kako se svira i pjeva hrvatska pjesma. Nakon današnjeg koncerta, a i drugih, gdje sam gledala “Hrvatsku” u to nema sumnje.

Mladež i “ozbiljni” ansambla “Hrvatska” još jednom je pokazala kvalitetu svojih pjevača, plesača, učitelja i roditelja. Od malih iz čijih dječjih grla se je čula vesela pjesma “Zdravi bili naši mili gosti” do zadnjeg pjevača Gosp. Ivica Hajsana koji je završio sa “Zapjevajmo, živjeli Hrvati” dvorana je zvonila od pjesme, tamburica,udaraca nogu u plesu i pljesku. Program je bio bogat: mali u veselim nošnjicama su plesali “Šestinski splet”, zatim

DOGADAJI I NAŠOJ ZAJEDNICI

DOBROTVORNA VEČERA ZA POMOĆ HRVATIMA BOSNE I HERCEGOVINE

15. ožujka 1998 bila sam prisutna dobrotvornom ručku, koji je organizirala udruga Hrvata Bosne i Hercegovine, mlada udruga, radi tek par mjeseci. Do sada su skupili oko \$4,000 za pomoć. Ovom izvrsnom ručku (bosanski lonac i razne pite, te kolači na kraju - čestitke kuharicama) bilo je prisutno dosta ljudi. Vel. Kecerin je održao govor po završetku ručka. U svom govoru Vel. Kecerin je rekao jednu istinu koju mi kao da zaboravljamo: "Ako jedan dio nas Hrvata krvari, onda naša matica, Hrvatska, isto krvari. Jer ako nema Hrvata u Bosni i Hercegovini, naša matica Hrvatska, je isto tako ugrožena. Ovo je trenutak kad mi svi moramo ozbiljno shvatiti opasnost u kojoj su Hrvati u Bosni i Hercegovini". Po završetku govora pozvao je Gosp. Rudija Tomića da kaže koju riječ. Gosp. Tomić je naglasio da je situacija za Hrvate u Bosni teška, u zemlji koja je naša kolijevka, gdje su se krunili hrvatski kraljevi i kneževi. Postotak Hrvata u Bosni je sve manji i manji, a važno je znati da gdje nema naroda, nema ni države. Pozvao je na zajedništvo, da se okanimo sektarenja, da vlada prijateljstvo među nama. Nakon Gosp. Tomića par riječi je održao Gosp. Bukovac, koji se je nedavno vratio iz Hrvatske. U svom vrlo kratkom govoru rekao je da je zdravlje Gosp. Tudjmana dobro, isto tako naglasio je da iako imamo razna mišljenja moramo saslušati jedan drugoga, jer to je baza demokracije.

Nakon ručka predstavljen je odbor udruge s predsjednicom Gosp. Ivankom Bošnjak na čelu. Izvučena je tombola, koja je bila vrlo bogata. Smatram da je ovaj događaj važan za zajednicu, a posebno za Hrvate Bosne i Hercegovine. Čestitamo organizatorima ručka i uspjehu, a kuharicama na dobrom jelu. Jedno dobro dijelo za vrijeme Korizme.

Ipak, na kraju moram nešto reći: smetale su me dosta neukusne šale kod izvlačenja tombole.

DOBROTVORNA VEČERA ZA OBNOVU VUKOVARA, GLAVNI GOST KIĆO SLABINAC

"Nekada je Vukovar bio lijep, bas kao I njegovi stanovnici. Na žalost, sada nalikuje na one koji su ga srusili. Ali opet će Vukovar nalikovati na sebe, na taj prekrasni grad na desnoj strani Dunava, opet će zaploviti bijela vukovarska ladja, opet će grad nalikovati na svoje stanovnike, koji će se vratiti u svoj grad. A naš Vukovar ćemo ponovo izgraditi mi, Hrvati u domovini, i mi, koji smo uvijek stajali s Domovinom na

bojiscnici. Za vrijeme napada na Hrvatsku pokazali smo se svijetu, pokazati ćemo se i u obnovi Vukovara."

Imali smo mnogo važnih događaja u našoj zajednici u poslnjenje vrijeme, ali smatram da je ovaj - dobrotvorna večera u korist obnove Vukovara - bio zaista najvažniji, i veoma uspio. Mnogi od nas došli su kao prvo pomoći Vukovaru, a kao drugo - čuti našeg Kiću koji je bio naprosto izvrstan. Ne znam koliko se može reći o čovjeku koji je zabavljač, pjevač, političar, Hrvat. Na ovom događaju bio je još jedan veoma važan gost: Gosp. Bob MacDonald, novinar Toronto Sun-a, čovjek, humanista, prijatelj. U svom govoru istakao je da je naša borba ispravna, da ono što želimo - slobodu i demokraciju - je naše pravo, jer svaki narod ima pravo na slobodu. Gosp. MacDonald je spomenuo rad "Bedema Ljubavi" i rekao da je taj rad bio zaista hvale vrijedan, jer ga je ta udruga stalno obavještavala o događajima o kojima on nije znao, ili malo znao. Spomenuo je da je o Hrvatskoj napisao preko 70 članaka - zaista, velik broj !

Posjeta je bila fantastična: dvorana prepuna. Ljudi su pomno slušali svakog govornika: Konzula Gosp. Picukarića, pjesme o Vukovaru koje su izvrsno čitale Prof. Jasna Šego i Karmen Lončarić. Vidjele su se suze u očima mnogih kad su bile svirane pjesme o Vukovaru. Ja sam prevodila Gosp. MacDonaldu riječi pjesama i vidjela sam koliko je bio taknut osjećajima koji su se vidjeli na svim licima. Po običaju naš Kićo je bio fenomenalan: nasmijao nas je iz sve snage, pjesme su mu bile nevjerovatne (zaista je naša muzika predivna), a vicevi, koje je samo bacao, bili su nenadmašivi (možda koji puta pretjerani za kanadsku publiku). Ples je trajao do kasno u noć, i razišli smo se kućama vrlo zadovoljni.

Čestitamo Gdji. i Gosp. Lončarić, te "Zvucima Hrvatske" na izvrsnoj organizaciji dobrotvorne večere. Više puta je bilo naglašeno da sav prihod ove večere ide za obnovu Vukovara. Nadamo se da će nas netko izvestiti koliko je skupljeno te večeri. Ipak, imam jedno pitanje, koje bih postavila Odboru za Obnovu Vukovara '98: ne znam dali sam u pravu, ali čini mi se da nisam vidjela ni jednog člana odbora ove subote, 14. ožujka 1998 na prvom organiziranom dobrotvornom događaju za obnovu Vukovara. Dali je to slučajno?

Rastanak s Kićom bio je u nedjelju 22. ožujka u Croatia Banquet Hall-u. Mislim da je trebalo biti tamo da se doživi to uzbuđenje, taj "štimung", tu prepunu dvoranu razdraganih ljudi, i tu neopisivu tišinu kad je Kićo pjevao o Vukovaru. Muha bi se mogla čuti - toliko je Kićo zanio nas svojom pjesmom mislima u Vukovar.

Vijesti iz Hrvatske

Pripremio: Slavko Butković

Republika Hrvatska odbija prijetnje !

RH ZAGREB (HINA) - U povodu izjave Visokog predstavnika međunarodne zajednice u BiH Carlosa Westendorpa u Bruxellesu da bi se Hrvatska mogla suočiti sa sankcijama međunarodne zajednice ukoliko ne omogući povratak izbjeglih Srba, Ministarstvo vanjskih poslova priopćilo je da Republika Hrvatska ne može prihvatiti neosnovane prigovore te neprimjerne prijetnje sankcijama. Svojom izjavom Visoki je predstavnik reagirao na incident iz Vojnića od 24.ožujka, kada su izbjegli Srbi, po riječima glasnogovornice Westendorpova ureda "namjerno ometani" u posjetu njihovim kućama

Ministarstvo vansjkih poslova ističe da su hrvatske vlasti istražile slučaj u Vojniću i riječ je o izoliranom slučaju, koji ne odražava stajalište najviših hrvatskih vlasti te ni u kojoj mjeri neće utjecati na opredjeljenost hrvatske državne politike.

Razgovori Ministra Granića

BERN (HINA) - Potpredsjednik Vlade RH i ministar vanjskih poslova dr. Mate Granić sastao se u Bernu s predsjednikom i ministrom vanjskih poslova Švicarske Konfederacije Flaviom Cottijem s kojim je prvo u palači Won - Wattenwyl petnaestak minuta razgovarao u četiri oka, nakon čega su hrvatsko i švicarsko izaslanstvo nastavili razgovore o najvažnijim pitanjima iz bilateralnih odnosa te o stanju u regiji, a posebno u BiH i na Kosovu.

Nakon završetka razgovora ministar Cotti naglasio je velik interes Švicarske za uspješnost misije OEES-a u Hrvatskoj koju vodi švicarski veleposlanik Tim Guldiman te je izrazio

zadovoljstvo dosadašnjom suradnjom misije i Hrvatske.

Odbijen prijedlog

ZAGREB (HINA) - Zastupnički dom Hrvatskog državnog sabora je većinom od 69 glasova odbio HSS-ov prijedlog za iskazivanje nepovjerenja ministru unutarnjih poslova Ivanu Peniću. Za Penićevu smjenu glasovalo je 19 zastupnika, a troje ih je bilo suzdržano.

Većinom glasova Dom je u prvom čitanju prihvatio prijedloge zakona o obvezama i pravima dužnosnika i o Hrvatskoj pošti i telekomunikacijama. Predloženim zakonom o HPT-u, ta bi se ustanova razdvojila na dva dionička društva - Hrvatsku poštu i Hrvatske telekomunikacije. Privatizacija bi se, predloženo je, trebala provesti posebnim zakonom.

HDZ nezadovoljan zbog Haaga

ZAGREB (HINA) - Hrvatska Demokratska Zajednica (HDZ) izrazila je nezadovoljstvo radom Međunarodnog suda za ratne zločine, ustvrdivši kako je Haški tribunal "najsramotnije i kompromitirajuće" to što su još uvijek na slobodi trojica srpskih zločinaca, neposredno odgovornih za Vukovarsku tragediju.

Drago Krpina, glasnogovornik HDZ-a, rekao je na konferenciji za novinare kako je njegova stranka nezadovoljna radom suda stoga što su većina onih koji su izvedeni pred njega Hrvati, što je "neuobičajeno sporo" teče njegov rad te stoga što nisu uhićeni glavni krivci za ratne zločine.

SRJ

ne mijenja stajalište

BEOGRAD (HINA) - Ministar Vanjskih poslova Poljske i predsjedajući OEES-a Bronislaw Geremek izjavio je nakon razgovora s jugoslavenskim predsjednikom Miloševićem da je razočaran što je stajalište SR Jugoslavije još nepromijenjeno u vezi s prijedlogom OEES-a o rješavanju krize na Kosovu. To znači da SRJ nastavlja svoju samoizolaciju.

Predsjednik Tudman primio Gelbarda

ZAGREB (HINA) - Hrvatski Predsjednik dr. Franjo Tudman i posebni izaslanik američkog predsjednika Robert Gelbard razgovarali su u Zagrebu o ukupnim hrvatsko-američkim odnosima, stanju u Hrvatskoj, te o situaciji u regiji s posebnim osvrtom na Kosovo, kazao je u izjavi nakon sastanka potpredsjednik hrvatske Vlade i ministar vanjskih poslova dr. Mate Granić.

Ministar Granić izrazio je uvjerenje, nakon gotovo dvosatnog sastanka predsjednika Tudmana i izaslanika Gelbarda koji se, prema njemu, odvijao u "vrlo dobroj atmosferi", da će se hrvatsko-američki odnosi i dalje razvijati na uzlaznoj putanji.

Ocijenivši sastanak s predsjednikom Tudmanom "vrlo pozitivnim i korisnim", Gelbard je istaknuo da su Hrvatska i SAD vrlo blisko surađivale na pitanjima vezanim uz hrvatsko Podunavlje, gdje su SAD bile "jedne od glavnih zagovornika provedbe Erdutskog sporazuma".

SAD nastavlja pritisak

SARAJEVO (HINA) - Američko veleposlanstvo u BiH priopćilo je da SAD ostaju nezadovoljne napretkom koji je do sada postignut na provedbi Daytonskog i Washingtonskog sporazuma. U priopćenju koje je dostavljeno medijima u Sarajevu, američko veleposlanstvo je, osvrnuvši se na komentare koje je nakon sastanka s posebnim Clintonovim izaslanikom Robertom Gelbardom dao član Predsjedništva BiH Krešimir Zubak, istaknulo kako su ti razgovori bili "neugodni jer Zubak i ostali dužnosnici HDZ-a nisu pokazali interes za napredak u Federaciji".

"Tijekom ovog sastanka", navodi se u priopćenju, "Zubak je zapravo negirao nastavak postojanja pred-daytonskih institucija Hercegovine". Nastavit ćemo s pritiskom, kako na bosanske Hrvate tako i na Bošnjake, kako bi odmah uklonili sve paralelne institucije da bi federalna Vlada mogla funkcionirati na odgovarajući način", stoji na kraju priopćenja američkog veleposlanstva u Sarajevu.

“AMNESTY GIVEN TO 13,575 PEOPLE IN CROATIAN DANUBE REGION” Zagreb, March 19, (Hina); The Law on General Amnesty pardoned 13,575 people in the Danube Region up to 18 March this year, said Croatian Justice Minister Miroslav Separovic on Thursday’s Government Session.

He said that these figures were the best proof that the criticisms by Serbs and members of the international community that Croatia was not applying the Law on General Amnesty were unfounded.

Premier Matesa said that by applying the amnesty law the Croatian Government’s obligation arising from the Letter of Intent have also been fulfilled.

Separovic said that under this Law the Osijek County Court has pardoned 10,712 persons to date, who had been sentenced for offenses committed during the aggression against the Republic of Croatia, such as armed rebellion. In the same period, County State Attorneys have dropped charges against 2,862 persons relative to same offences. Separovic said that the pardoned offenders are mainly of Serb nationality and as members of paramilitary units, participated in the armed conflict on the territory of the Croatian Danube River region. He also said the majority of them are inaccessible by Croatian authorities and therefore majority of pardons could not be served on those concerned.

Separovic said that the list of 13,575 pardoned persons is not final, given that the Law on General Amnesty will be further implemented. He reminded that the amnesty is not applicable to those who committed war crimes.”

I am not a politician, and many times I was told that I do not understand the politics at all. Today, after reading the above quoted HINA article, I am glad I am not a politician. Also, I would never want to be a President of Croatia. Somewhere I have read a great sentence: HRVATSKA JE MALA ZEMLJA ZA VELIKE PRITISKE” (Croatia is a small country for great pressures.) How true !

First the Serbs attacked our country - the world watched; they burned our houses and churches - the world watched; they attacked our towns and destroyed everything in sight - the world watched; they wounded and killed our young and old, destroyed our schools and hospitals - the world watched. Then the ball slowly started to roll toward us, we started gaining, and lo and beyond: peacekeepers came and put themselves right smack in the middle between us and the Serbs. They fed the Serbs, protected them, felt sorry for them. However, the weather like spring storms and blizzard cannot be stopped, so now peacekeepers are gone, and Danubian Region is in our hands.

The world, once again, is up in arms about the Serbs. We have to forgive and forget ! So, our President Tudjman has to sign amnesties, or else. Today I felt sick to my stomach when I read this piece of news. We had to apply the Letter of Intent toward

those who armed themselves against their neighbours and friends!!!!

Mr. Tudjman, we understand that you are under immense pressure, yet isn’t there any other way? Those who were pardoned by Croatia were involved in the murderous attacks on the Croatian civilians, and never thought about “pardoning” our wounded from Vukovar’s hospital, or our Sinisa Glavasevic, or numerous children or their fathers, or mothers, or grandparents. Mr. Tudjman, we Croats understand that you must do many things, but there is one thing that the world should know: last November when I was in Croatia I went on a bus to Ilok with refugees, parents whose children were killed or missing, previous internees and many humanitarian workers. Each and every one of them were saying the same words:” Our President has to sign all kind of treaties, pardons, amnesties, and many of those who attacked us, who participated in armed rebellion against their homeland, or those who just stood and watched the horror silently will want to come back. The world can say that we have to forgive them and allow them to return to their homes in Croatia. However, in my house and in my yard I am the boss. I will decide who will I extend my handshake and my smile to, and will I drink coffee with my neighbour or not.”

In Croatia neighbours mean a lot, more than family sometimes. Our President must sign all kinds of papers. However, it is up to us, average Croats, to deal or not to deal with our neighbours. We can forgive, but never forget. Thus, pardon or no pardon, we know what we shall do.

Valentina

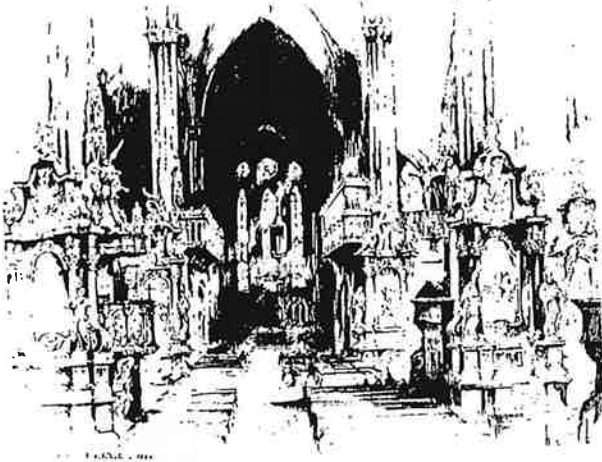
VLADIMIR KIRIN (1894 - 1963)

Rodio se 31. svibnja 1894 god. u Zagrebu, gdje je pohađao pučku i Srednju graditeljsku skolu. Tijekom prvoga svjetskog rata, mobiliziran i ranjen, odlazi iz Zagreba u Beč na slikarski studij. Na Bečkoj je akademiji proveo samo godinu dana. Već 1919. g. nalazi se u Londonu, gdje u Langham studiju stječe znanje iz grafičkih tehnika, a u British Museumu iz umjetnosti. Izdržava se ilustratorskim radom u časopisima i radeći u grafičkim radionicama. Na povratku u Zagreb zadržao se dulje vrijeme u Parizu (1921 g.), gdje je naslikao nekoliko veduta Notre Dame i mnoge crteže bukinista uz Seinu. Posjetio je i Genovu, Firenzu i Veneciju marljivo bilježeći motive. Po dolasku u Zagreb izdao je mapu litografija, koja je zbir umjetnikovih dojmova i crtačkih bilješki s ovih inspirativnih putovanja. Slijedilo je najplodnije razdoblje umjetnikova stvaranja na temu Zagreba kakav je bio prije Hermana Bollea i u kakvom je živio Kirin. Uz česte izlete u Dalmaciju (Šibenik, Split, Hvar, Trogir, Hrvatsko Primorje), koji su svi rezultirali zavidnim brojem grafičkih listova, publiciranih u mapama naslovljenim po gradovima koje je posjetio, tijekom 1923 g. , u Zagrebu je užurbano bilježio stare dijelove Dolca i Kaptola, kako bi ih oteo zaboravu (Bolleova rekonstrukcija bila je u punom zamahu) i publicirao u mapi grafika Stari Zagreb i dvjema mapama crteža iz starog Zagreba, sve objavljeno 1925 g. Istovremeno ilustrirao je mnoge knjige priča za djecu i tehnički uređivao Hrvatsku Reviju, Savremenik i Hrvatsko Kolo. Kao dugogodišnji ravnatelj tiskare Narodnih Novina, zaslužan je za bogatu izdavačku proizvodnju grafičkih listova, plakata i razglednica, a svojim je grafičkim radom osuvremenio tiskarski slog i opremu knjiga. Izlagao je samostalno u Zagrebu 1921 g., a u Firenzi 1927 g., a u Londonu 1930 g. Tijekom ratnih godina

izlagao je na Trećoj i Četvrtoj izložbi hrvatskih umjetnika slike u ulju s motivima iz Pariza, starog Zagreba ili okolice Samobora, gdje je proveo veliki dio svog života. Spretan organizator, odličan grafičar i napose veliki radnik, Kirin je Ivi Šrepelu (ravnatelju Moderne Galerije u Zagrebu) i Ivanu Meštroviću bio desna ruka pri opsežnim poslovima oko priprema nastupa hrvatske selekcije na Venecijanskom bijenalu 1942 g., te na izložbama hrvatske moderne umjetnosti u Berlinu. Beču i Bratislavi tijekom 1943 g. Godišnja izložba Hrvatskoga filatelističkoga saveza u rujnu 1943 g. održana u Umjetničkom Paviljonu, pobudila je znatnu pozornost tiska i posebno je privukla mnogo publike zbog prigodne izdane marke DOLAC, koju je izradio Vladimir Kirin. Mnogi su filatelisti iskoristili mogućnost da tijekom trajanja izložbe marku žigošu prigodnim žigom. U poratnom razdoblju Vladimir Kirin povukao se u Samobor i tamo nastavio slikati okolni krajolik, a što se Zagreba tice i dalje su ga zanimale vedute, koje svjedoče o dugoj i kulturnim vrednotama bogatoj prošlosti našeg grada. Umro je u Zagrebu 5. listopada 1963 g.

“Zagreb kak imam te rad”
Muzejski prostor svibanj - rujan 1994
139 st.

Obavijest Kanadsko-Hrvatskog Kongresa
Toronto i okolica

Svečana proslava Dana Državnosti ove će godine otpočeti sv. Misom u središnjoj župnoj crkvi Naše Gospe Kraljice Hrvata na 5 Croatia St. u Torontu, u subotu 30. svibnja 1998. godine u 6:00 sati navečer. Nakon sv. Mise kojom ćemo proslaviti ostvarenje Hrvatske domovine, na ćemo smo mi iz ovih krajeva uvelike doprinijeli poći ćemo Hrvatskom ulicom do obližnje škole “Ursula Franklin” te tamo nastaviti šlavlje prigodnim programom u kome će kao i minule godine sudjelovati ovdašnji izvođači, zborovi, kolo grupe i drugi umjetnici.

Svi zainteresirani koji žele nastupiti u kulturno-zabavnom programu mogu svoje prijave dostaviti članovima kongresa i voditeljima ove akcije: G. Nikici Vrdoljaku na tel. 1-905-895-1662 ili fax 1-905-508-4696 ili Zvonimiru Josipoviću na tel. 905-238-6977 ili fax 905-238-8198.

Ovo je dan svih Hrvata, te je očekivati punu suradnju, potporu i razumijevanje.

Odbor KHK-Toronto

VLAK KARLEK ZVAN

Počam od 22. lipnja 1996 po prvi puta u Republici Hrvatskoj, od Zagreba do Ogulina svake subote u turističkoj sezoni prometovao je turistički vlak zvan “Karlek”. Organizatori su bili Karlovačka županija i Hrvatske Željeznice. Teško je vjerovati: povratna karta Zg - Og petnaest kuna !

Početak nije bio blistav. Prvim “Karlekom” 22. lipnja došlo je sedam izletnika. Ogulinci se time nisu razočarali, oni dadoše pečat “Karleku”. Organiziran je doček na željezničkom kolodvoru. Glavna atrakcija bile su vrlo dobro kostimirane “klečke vještice”. Na njih je ispucano brdo snimaka. Gospodja Ankica Puškarič, voditeljica Turističkog ureda grada Ogulina, čim su izletnici sišli s vlaka, megafonom daje potrebne obavijesti s odredištima kamo odlaze autobusi, a takodjer i o gradu Ogulinu i njegovim zanimljivostima. i tu su ogulinski poslenici dali obol razvitku turizma. Povratna karta za Klek (Bjelsko) deset kuna, za jezero Sabljaci pet kuna. Jasno, Klek neodoljivo privlači svojom dominirajućom pojavom. Brojni su bili izletnici i na jezeru Sabljaci, ili, kako Ogulinci vole reći, Ogulinskom moru.

Uložen trud brzo počinje davati rezultate. “Karlek” svake subote sve puniji, tako da je 13. srpnja dovezao već 300 izletnika. Planinarski dom na Kleku često je pretijesan da primi brojne Karlekovce”. Nažalost, zbog još uvijek neriješenog pitanja stalnog domara, ugostiteljska ponuda nije mogla biti zadovoljavajuća. Nadajmo se da će i to jednom biti riješeno.

Turistička zajednica grada Ogulina, priredila je 22. studenoga svečanu sjednicu, kojoj se odazvao izuzetno velik broj turističkih djelatnika. Prisutan je bio Gosp. Nikola Račić, zamjenik direktora Hrvatske Turističke zajednice, velik broj ogulinskih turističkih djelatnika, poslovnih ljudi, djelatnici u općini Ogulin i Županiji karlovačkoj, planinari, novinari, dekan ogulinski i župnik, gospodin Tomislav Šporčić. Nesumnjivo lijep skup ljudi, koji su u stanju pokrenuti učmalost našeg kontinentalnog turizma.

Poslije uvodnog referata Gospodje Puškarić, bilo je težiste u raspravi kako uspjeh postignut u 1996 godini dalje razvijati. Vrlo je dobro prihvaćen prijedlog tajnika HPD “Klek” gospodina Pavešića. Iznosim dio tih prijedloga. Do ljeta treba osposobiti vodiče, koji moraju poznavati povijest kraja u kojem djeluju, topografiju, znati osnove vođenja, pružiti prvu pomoć i biti nadasve ljubazni i komunikativni. Tu je funkciju tijekom 1996. volonterski obavljao doajen ogulinskog planinarstva Ferdo Ursan. Dalje, Ogulin nije sam. Klek i Sabljaci. Tu su Viničica, Modruš, Stožac, Bijele i Samarske stijene, Bjelolasica, Zagorska kosa, Jama Sopača. Tu su divne rijeke. Izvorište Ostarske Mrenice, Dobra, Tounjčica, Bistrac. Ugostitelji moraju napustiti “stančanu” ugostiteljsku ponudu. Na ovome području postoje stoljetni specijaliteti, npr. smisni kruh, police s dimljenom slaninom, tvrda i malo zagorjela palenta s kiselim mlijekom, ogulinski kiseli kupus sa fažolom, repa, ogulinska masnica. U Ogulinu su već tradicionalne manifestacije Dani Polja i Dani Kruha. Treba ih prilagoditi turističkoj ponudi. Najteže će biti riješiti halapljivost ugostitelja i pekara.

Strana 12

Nerazumno i neopravdano visoke cijene djeluju odbojno i, dakako, potrošnje nema.

Veoma je zanimljiv i ogulinski folklor, te vrlo duhovite ogulinske poskočice. Evo dva primjera:

*Lomošćani alaj ste na glasu,
Krave oru, a volovi pasu.* ili

*Nema pušak kao što su karabinke,
Niti curic što su Ogulinke.*

U gradu djeluje KUD koji ima i tamburaše te vokalni sastav. Njihov nastup kod doma na Kleku nesumnjivo bi privukao ne samo planinare. Razglednice s vješticama snimljenim na stijeni Kleka sigurno bi kupio svaki posjetitelj Kleka i Ogulina.

Kao i uvijek, po onoj narodnoj mudrosti divno zvuči poslovice: Gdje god je Bog sagradio crkvu, tu je i vrag sagradio kapelicu. Tako je to i s “Karlekom”. Nešto škripi. Gradovi uz željezničku prugu - Karlovac i Duga Resa te Generalski Stol - nisu ni izdaleka organizirali prihvrat turista, a kamoli njihovo vođenje i razonodu. Posljedica toga je jasna, turisti u tim mjestima nisu ni izlazili. Ogulinci dični svog uspjeha traže da se vlak u buduće zove “Ogulinček”. Nakupilo se i duga HZ, koji mora platiti Županija karlovačka (tko, Karlovac ili dobitnik Ogulin ?)

I na kraju nešto zbilja neobično. Kakvu bi atrakciju izazvao “Karlek” da u idućoj godini ima parnu vuču i vagone trećeg razreda, jasno, dotjerane i komfornije ? To nije utopija. Takav izletnički vlak vozi u SR Njemackoj. Dok u Njemackoj u drugim vlakovima visokog komfora ima mjesta na pretek, u staromodnom “klopotaralu” morate rezervirati sjedište.

Do vidjenja u “Karleku” ili “Ogulinčeku”, na Kleku ili Bistracu!

Miljenko Pavešić, Ogulin

Kosova could ignite the Third Balkan War, Toronto Sun, March 8,1998

London - The long-feared explosion in Kosova finally occurred last weak, as this ethnic Albanian region of Serbia erupted in violence.

After attacks by Albanian guerrillas, Serb forces massacred 24 Albanian villagers. Thirty thousand Albanians demonstrated, demanding the independence of Kosova. They were savagely beaten by Serbian police. Attacks Thursday by Serb forces using armour, artillery and helicopters left another 30-40 Albanians dead.

Serb leaders have long called for ethnic cleansing of Kosovo’s two million Albanians, 98% of the region’s population. The final, and perhaps most dangerous, phase of the Third Balkan War has begun

Yugoslavia’s disintegration began in 1989 when when the Serb leader, Slobodan Milosevic, seeking to create Greater Serbia, sent tanks and troops into Kosova autonomous region with orders to crush the Albanians.

Milosevic used the Kosova issue to become dictator of Serbia.

Kosova (Kosovo in Serbian) was put under Serbian martial law. All Albanian political, linguistic, educational, cultural institutions were closed. Tens of thousands of Albanians were jailed or “disappeared”. Milosevic than unleashed the Serbian army against Slovenia, Croatia and Bosnia, plunging a disintegrating Yugoslavia into war and mass slaughter.

Kosova Albanians have endured savage Serb oppression ever since. Thousands are arrested annually and routinely tortured; hundreds are killed. Orthodox Serb treat the Muslim and Catholic Albanians with special ferocity, calling them “subhumans” and “Turks”, the same terms Serbs used to justify their genocide against Bosnian Muslims.

The Kosova Albanians (Kosovars) set up a parallel government and educational system. “President” Ibrahim Rugova proclaimed a policy of strict non-violence, fearing any resistance would give Serbs a pretext to massacre or expel Albanians from Kosova.

Non-violence failed. Ignoring western warnings, Serb repression and brutality sharply increased, as Milosevic and fellow Serb fascists demanded radical “purification” of Kosova. The notorious Serb war criminal, Arkan, vowed his gangs of murderers would begin “cleansing” Kosova, as they had Eastern Croatia and Bosnia.

Last year, Albanian resistance, the Kosova Liberation Army (KLA) began attacking Serb paramilitary police. Based in Switzerland, the KLA is funded by the large Kosova diaspora.

The KLA aims to drive Serb occupation forces from Kosova, and create an independent state. But Kosova is too small and poor to survive alone. KLA militants want to eventually unite with their 3.6 million brothers in neighbouring Albania, and Macedonia’s one million Albanians.

While accepting de facto creation of ruined Greater Serbia, and prosperous Greater Croatia, the U.S. and Europe strongly oppose reunification of the Albanian people which, they fear, will provoke another Balkan firestorm. Last week, U.S. special Balkan envoy Robert Gelbard even stupidly described the Kosova Liberation Army as “terrorists”. Serbs immediately began massacring Albanians.

“Terrorists”, it seems, are any group that disturb the Pax Americana.

Though Serbs are only 2% of Kosova’s population, they claim it “holy soil”, the site of their decisive defeat in 1389 by the Ottoman Turks. Serb nationalist - nazi mythology depicts Serbia as eternal crusading champion and bulwark against advancing Islam.

In historical fact, after the fabled battle, subsequent despots of Serbia, Stephen Lazarevich and George Brankovitch, were closed allies of the Turks. Serbs actually joined the Turks in fighting Hungarians and Albanians, who were trying to stem the Ottoman advance.

Despot George even became Sultan Murad’s II’s father-in-law! So much for Serbia’s glorious anti-Turk crusade.

This century, Serb have attempted numerous times to make Kosova “Albanian-frei” slaughtering 100,000 Albanians alone in post-World War II pogroms. The late Mother Teresa, an Albanian, was driven from Kosova by Serbs.

Albanians are warlike people, often likened to highland Scots. But until recently, Kosovars had no weapons. After the conservative Albanian government of Sali Berisha collapsed last year, plunging Albanian into chaos, weapons from looted arsenals reached Kosova and Albanian Macedonia.

The West is deeply worried that shaky Macedonia, the strategic heartland of the Balkans, will splinter as Albanians seek unity with their brethren. This could ignite a five-way war between Bulgaria, Greece, Turkey, Albania and Serbia - the fourth Balkan War this century. The U.S. keeps a UN battalion in Macedonia to seal its border with Albania.

An Albanian antifada in Kosova will almost certainly produce widescale massacres of Kosovars by Serb regular and paramilitary forces, who have already demonstrated their bravery and skill in murdering unarmed Bosnian and Croat civilians.

Last week, Washington and London delivered dire warnings to Serbia to refrain from more butchery, threatening to re-impose recently lifted sanctions.

Still, the U.S. and Britain continue to treat Serbia’s despot, Slobodan Milosevic, a Balkan version of Saddam Hussein, but much smarter - with kid gloves, while threatening to pulverize Iraq, even though Serbia also has chemical and possibly, some germ weapons.

The war Milosevic unleashed in 1989 killed over 350,000 people and left three million refugees, including many Serbs. The West, however, chooses to do business with the devil in Belgrade, but not the one in Baghdad.

The U.S. is bribing Milosevic to keep Bosnia quiet. Tragically, Kosova was not even mentioned in the cynical Dayton agreement that ended the fighting in Bosnia.

Time for the West to do the following:!) warn Milosevic Serbia will be decisively punished if he begins massacres of Kosovars; 2) immediately restore full political and cultural autonomy to Kosova; leading eventually to 3) the UN-sanctioned right of self-determination and full independence of this orphaned Albanian nation.

Eric Margolis

humor

“Po nekima i janje dok ga vuk kolje bleji iz šovinističkih pobuda”

